

Nr 562

Av herr Hansson, angående möjligheterna till avskrivning av bostadslån.

(Lika lydande med motion nr 722 i Andra kammaren)

Den genom beslut av 1967 års riksdag genomförda omläggningen av det statliga bostadsstödet tekniska utformning innebär betydande förenklingar för bostadsföretagen. Emellertid har ett övergångsproblem av väsentligen bokföringsteknisk natur iakttagits och påtalats. Problematiken framgår av följande uppställning:

1. På bottenlån betalas f. n. nominell ränta på resp. förfallodagar.
2. Skillnaden mellan nominell bottenlåneränta och den av staten garanterade räntan kommer låntagaren till godo som avdrag på annuiteten på statslånet halvårsvis i efterskott.
3. Enligt SFS 553:67 § 9 punkt 1 tillämpas äldre bestämmelser om räntebidrag på räntekostnader för tiden före den 1 januari 1968, dvs. enligt punkt 2 ovan utgår räntebidrag för andra halvåret 1967 vid betalning av annuiteter på statslån den 30/6 1968.
4. Enligt ovan angiven författning § 17 utgår räntelån för tid fr. o. m. den 1/7 1968, dvs. räntelån utbetalas första gången den 31/12 1968.
5. *Likviditetsmässigt* avlöser alltså räntelånet räntegarantin i tiden utan avbrott: sista räntegaranti 30/6 1968, första räntelån 31/12 1968.
6. Vid en tekniskt riktig redovisning uppkommer emellertid ett glapp. Räntebidraget för tiden 1/7—31/12 1967 skall i ett bokslut den 31/12 1967 vara upptaget som fordran och alltså minska räntekostnaderna. I bokslutet per den 31/12 1968 finns emellertid bara räntelånet för 1/7—31/12 1968 att minska kostnaderna med.

Den tekniskt riktiga redovisning, som åsyftas i punkt 6, innebär att i företagens årsbokslut upptagits som fordran den ränteeftergift för andra halvåret som enligt gällande ordning har erhållits vid följande års halvårsskifte. I bokslutet per den 31/12 1968 finns ej möjlighet att underbygga ett sådant förfarande.

Ett sådant resultat av övergången till det nya systemet har aldrig varit avsett.

Konstruktionen innebär visserligen, att företagen icke omedelbart drabbas av någon likvid belastning, men vid slutet av den statliga låneperioden kommer en likvid brist att uppstå, motsvarande ett halvt års räntega-

ranti. Det är därför nödvändigt för företagen att denna ingående fordran, som för ett större allmännyttigt företag kan uppgå till miljonbelopp, nedskrivs.

Detta måste f. n. tänkas göras genom en balansering mot en samtidig nedskrivning av reparationsfonden eller liknande. En sådan realsänkning av fonderna drabbar givetvis till sist hyresgästerna.

En lösning på problemet vore, att det statliga lånet nedskrivs med belopp motsvarande ifrågavarande summa. Detta kunde lämpligen ske i slutskedet av amorteringsperioden.

Mot bakgrund av det ovan anförda hemställes sålunda,
att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte begära att Kungl. Maj:t måtte pröva sådan ändring av bestämmelserna för bostadslån, att avskrivningsmöjligheter skapas för genom ovan angivna förhållanden uppkommen
brist.

Stockholm den 26 januari 1968

Torsten Hansson (s)